

Socialismus a jeho verze aneb jaké důsledky mají tyto ideje?

Zdeněk Kříž

Předchůdci socialismu

Thomas More (1478 – 1535), anglický humanista, lord kancléř Anglie za vlády Jindřicha VIII, **Utopie**.

Za hlavní příčinu všech problémů považuje soukromé vlastnictví.

Thomas Campanella (1568 – 1639).

Za hlavní příčinu zla ve společnosti považoval také soukromé vlastnictví.

Důležité je, že si **uvědomoval potřebu rozvoje techniky, která je schopna usnadňovat lidem práci a zvyšuje její produktivitu.**

Henry Saint Simon (1760 – 1825)

Kapitalismus považoval za přechodné období od feudalismu k vědecko-průmyslové společnosti budoucnosti. Tehdejší společnost dělil na dvě třídy:

- a) **třídu vlastníků**, kterou také nazýval třídou zahálčících parazitů – **má tím na mysli šlechtu!**
- b) **třídu průmyslníků**, která představuje větší část národa a patřili do ní dělníci, řemeslníci, podnikatelé, bankéři, obchodníci.

Reformy zdola

Charles Fourier vypracoval koncepci vývoje lidské společnosti, podle které jsou dějiny nepřetržitý progresivní a zákonitý proces.

Odtržení výroby od spotřeby a jejich ovládnutí obchodem. – negativum kap.

Spojení výroby a spotřeby v tzv. falangách. Ve falangách se měl starý systém dělby práce nahradit novým, soustavou podle zájmů. **Základem hospodaření falang se mělo stát zemědělství a průmysl by ho měl pouze doplňovat.**

Robert Owen

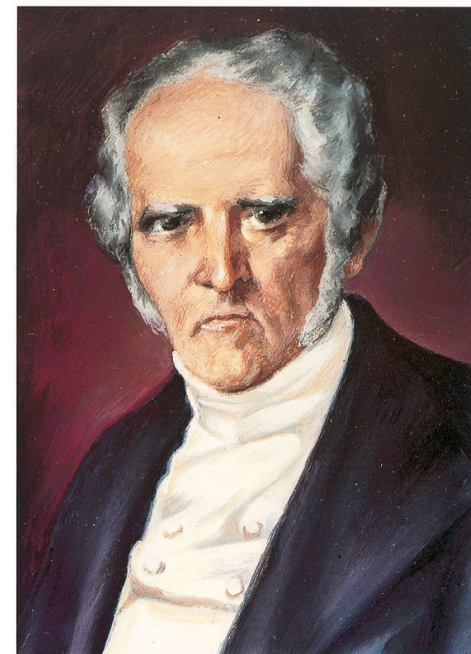
Reformy zdola, prorůstání do společnosti a spill over efekt.

Později dospěl k závěru, že **družstevní osady** mohou být základem celospolečenské reformy, která by přispěla k odstranění námezdní práce.

Owen - základní příčinu všech nedostatků kapitalismu jsou:

soukromé vlastnictví, vykořisťování námezdní práce, náboženství a současnou formu manželství.

Tyto předmarxistické proudy jsou nazývány marxisty jako utopičtí socialisté – paradox dějiny, pokoušeli se svůj ideál vyzkoušet v malém.

Marxismus a jeho zakladatelé I

Za prvního socialistického teoretika je ale považován **Pierr-Joseph Proudhon** a jeho práce z roku 1840 „Co je vlastnictví“. „*Vlastnictví je krádež*“ a „*Komunismus je útlak a otroctví.*“

Podpora společnosti založené na malovýrobě pro svou potřebu – samosprávné komuny – rezonuje u řemeslníků pod tlakem tovární konkurence. **Hnutí luddismu – rozbíječi strojů.**

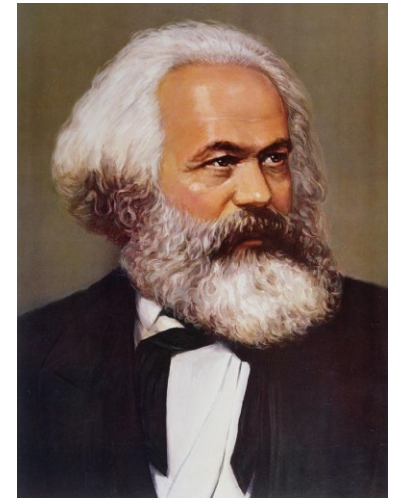
Karel Marx – jako politický ekonom, dále jako filozof i revolucionář

Marx vycházel z přesvědčení, že výrobní podmínky a poměry určují směr vývoje společenského systému.

Materiální základna determinuje společenskou nadstavbu.

V tomto členění je skryt mechanismus, kterým se prosazují zákonitosti společenského vývoje.

Stupeň rozvoje výrobních sil a tomu odpovídající úroveň vztahů (tzn. umožňující další rozvoj výrobních sil) jsou základem *výrobního způsobu.*

Marxismus a jeho zakladatelé II.

Dalším cílem jeho nenávisti byli Slované - v roce 1848 vyjádřil Karel Marx pro Neue Rheinische Zeitung po porážce revoluce 1848

"...nesmiřitelný boj, válku až do smrti proti Slovanům, těm zrádcům revoluce... je potřebné jejich vyblazení, bezuzdný terorismus na ně – nikoli v zájmu Německa (jistěže ne, Karl...), ale v zájmu revoluce..."

1867 – Kapitál – nečitelný blábol plný banalit, spojující několik filozofických přístupů – nejlepší je si jej přečíst.

Mnohem zajímavější je jeho pamflet **Občanská válka ve Francii z roku 1871.**

Marx vítá násilí, vítá povstání, **Komuna byla poražena proto, že byla málo násilná.**

Fridrich Engels – středostavovské poměry, syn podnikatele – z raných děl *Podmínky dělnické třídy v Anglii v roce 1844* – pokus o empirickou sondu do života tehdejšího dělnictva – empiricky podložený, cenný i dnes.

Asi vrcholem je Anti-Duhring - **sumarizuje základy vědeckého socialismu.**

Polemizuje s Evženem Dühringem, profesorem filozofie na Berlínské univerzitě.

Nenávist ke Slovanům stejná jako u Marxe

Neue Rheinische Zeitung.

„Všeobecná válka, která přichází, rozdrtí slovanské spojenectví a zcela vyhladí tyto zatvrzelé národy, že i jejich samotná jména budou zapomenuta. Vyhladí nejen reakční třídy a dynastie, ale zničí také tyto naprosto reakční rasy. A to bude skutečným krokem vpřed.“

Interpretoval Marxe a připravil k vydání další díly Kapitál.

Obránci proletariátu?

Marx-Engels

Ani jeden z nich pocházel z dělnické třídy.

Socialistickému hnutí vtiskli především myšlenku třídního boje s důrazem na boj a nikoli propracovanější definici třídy.

Jejich spisy je prodchnuta adorace násilí - u Marxe více než u Engelse.

Násilí – cvičení proletářského uvědomění a prostředek uchopení moci.

Marx napsal *„v případě revoluce nejen že se nesmí bránit excesům, případům lidové pomsty na neviděných jedincích nebo veřejných budovách, které jsou spojovány se strašlivými vzpomínkami, takové případy musí být nejen tolerovány, ale je nutno se chopit jejich vedení.“*

Války vítali jako „porodní báby revoluce“.

Marx měl problémy vycházet s jinými revolucionáři, spory s **Bakuninem**.

Bakunin odmítal Marxovu představu revoluce. *„Takzvaný stát lidu nebude ničím jiným než zcela despotickou nadvládou nad lidovými masami ze strany nové a nepočtené aristokracie skutečných či údajných vzdělců.“*

Marx byl hrubý i směrem ke Kautskému a Bernsteinovi.

Engels byl mnohem lidsky snesitelnější, systematictější a intelektuálně poctivější – on je skutečným zakladatelem marxismu a patří i mezi sociální vědce!

Marxismus – mnoho proudů

1. utopičtí socialisté, 2. klasičtí marxisté, 3. revizionisté, 4. marxisté -leninisté a 5. neomarxisté (kulturní marxisté)

Téze klasického marxismu

Historický materialismus.

Teorie třídního boje – vyvrcholí celosvětovou socialistickou revolucí (tedy předpokládaným násilným, ozbrojeným bojem) světového proletariátu a vytvořením nového řádu.

Přechodné období tzv. diktatury proletariátu, během něhož dojde k likvidaci všech forem soukromého vlastnictví, které je zdrojem vykořisťování nemajetných vrstev společnosti.

Nositelé vykořisťovatelského systému budou zbaveni majetku a veškerých mocenských pozic, eliminováni z veřejného života a část z nich fyzicky likvidována.

Po úspěšném dovršení tohoto „zakladatelského období“ bude **nastolen nový společenský řád – socialismus.**

V průběhu jeho úspěšného budování budou **překonány všechny základní společenské a sociální rozpory**, poslední zbytky soukromého vlastnictví budou odstraněny ve prospěch vlastnictví celospolečenského.

Príslušníci všech sociálních vrstev (proletariát, rolnictvo, pracující inteligence) **budou pracovat dle svých možností, odměňování se bude odvíjet od výsledků jejich práce.**

Socialistická společnost je však pouze první fází, jakýmsi předstupněm komunistického společenského systému, který je konečným cílem boje dělnické třídy za beztřídní společnost – komunismus..

V jejím rámci budou **žít všichni lidé v naprosté harmonii**, zapojí se **dle svých schopností do celospolečenského pracovního úsilí, odměňování budou podle svých potřeb.** Zanikne stát a všechny jeho represivní složky, mocenský systém se bude realizovat formou samosprávy

Marx a Engels považovali možnost realizace těchto idejí v dlouhodobém horizontu celospolečenského vývoje.

Komunistický manifest 1848 – klíčové dílo.

Naturalismus!

Revize Marxe

Po Marxově smrti v roce 1883 nastal zlatý věk marxismu.

Dva důležité pojmy – **dialektický materialismus (Engels) a imperialismus (Hobson, Hilfering, Lenin)**

Konec 19. století - marxisté mají problém – reálný vývoj kapitalismu neodpovídá predikcím – revize.

Eduard Bernstein – na rozdíl od skutečných marxistů vyrůstal v relativně **chudé židovské rodině a skutečně někdy pracoval.**

Podílel se na přípravě Erfurtského programu SPD (1891), zejména jeho druhé části s praktickými politickými požadavky. SPD může od roku 1890 legálně působit.

Nastolil problém – proč reálný vývoj neodpovídá predikcím?
Články v *Probleme des Sozialismus*, v nichž dokázal, že Marxovy ekonomické předpovědi se nenaplnily.

Obecně: 50 let po komunistickém manifestu se vytvořila vcelku silná střední třída (státní přerozdělování bylo relativně malé, do 10%, sociální programy teprve začínají)., společnost není zbídačená, dělníci nejsou radikalizováni!

Reálný příjem na hlavu se za 19 století zvýšil na Západě 8-14krát. Do té doby naprosto bezprecedentní v lidské historii!

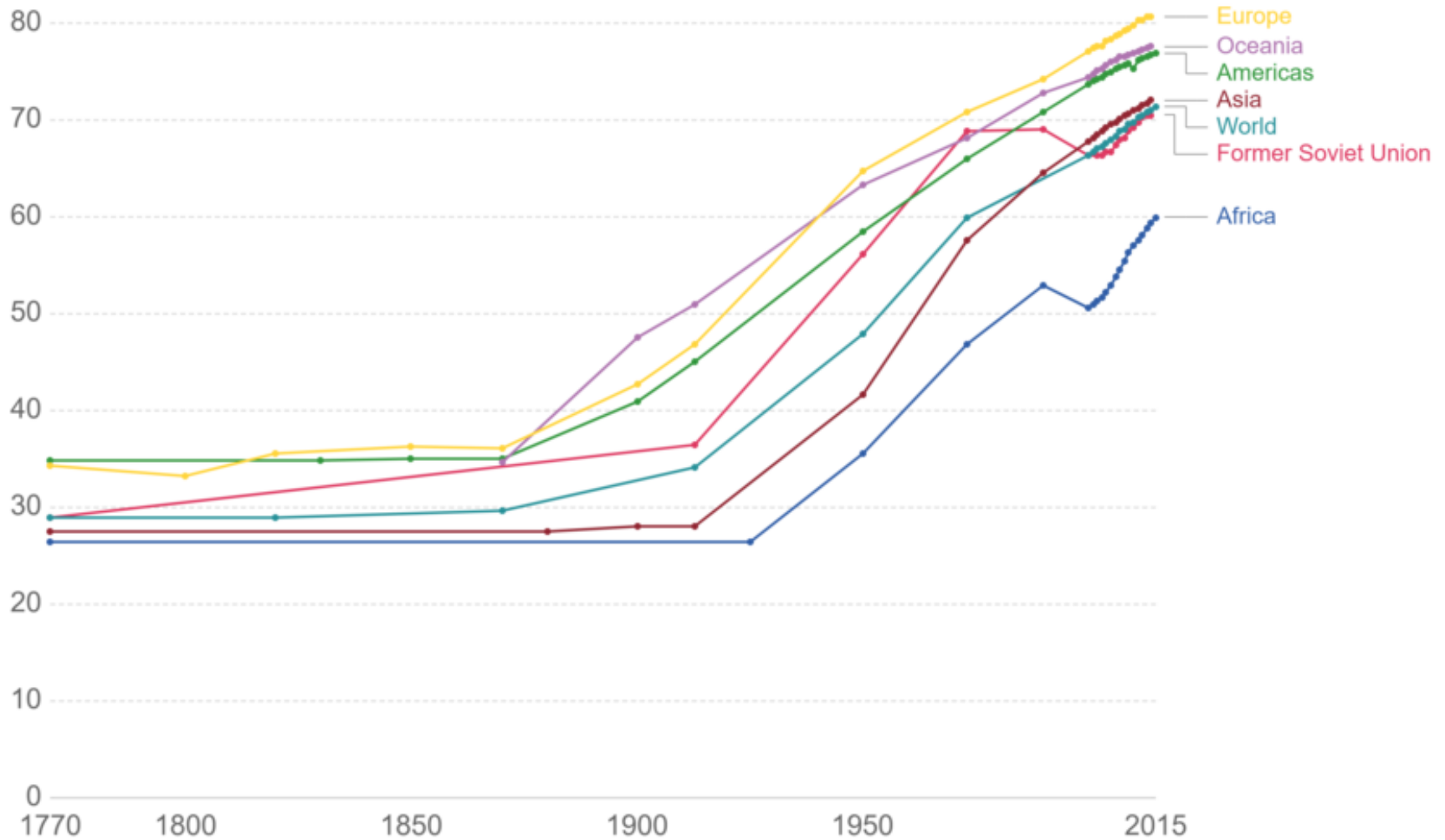
Důsledek kapitalismu - spojeno s průmyslovou revolucí, modernizací, demokratizací a vědou.

Bernstein - revidovat základní postulát socialismu, proletářskou revoluci, a **nahradit ji reformismem!**

Růst životní úrovně v 19. století – délka dožití

Life expectancy globally and by world regions since 1770

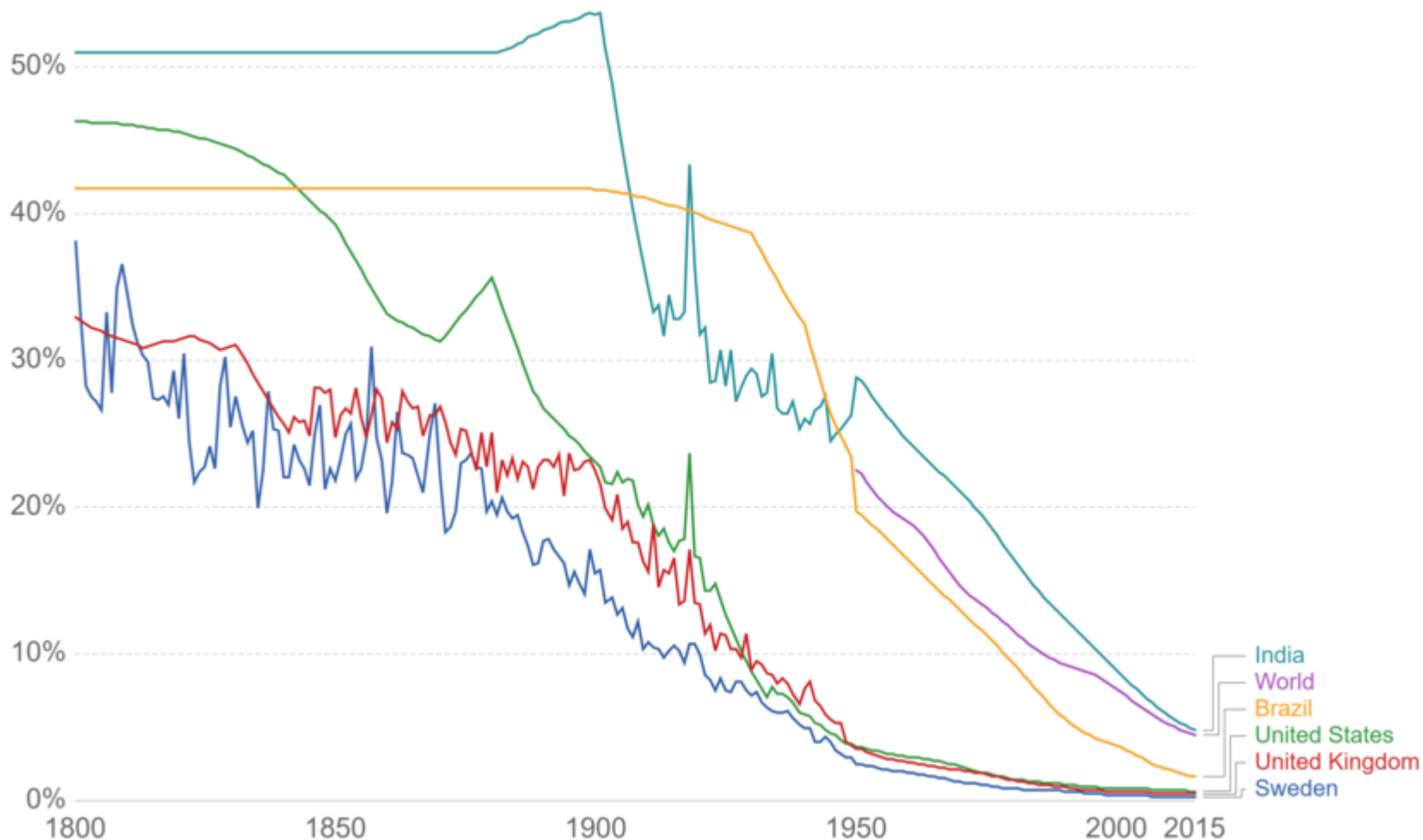

Source: Life expectancy – James Riley for data 1990 and earlier; WHO and World Bank for later data (by Max Roser)
OurWorldInData.org/life-expectancy/ • CC BY-SA

Růst životní úrovně v 19. století- dětská úmrtnost

Child mortality rate

Shown is the share of children (born alive) who die before they are five years old.

Source: Gapminder estimates up until 1949 and UN Population Division from 1950 to today

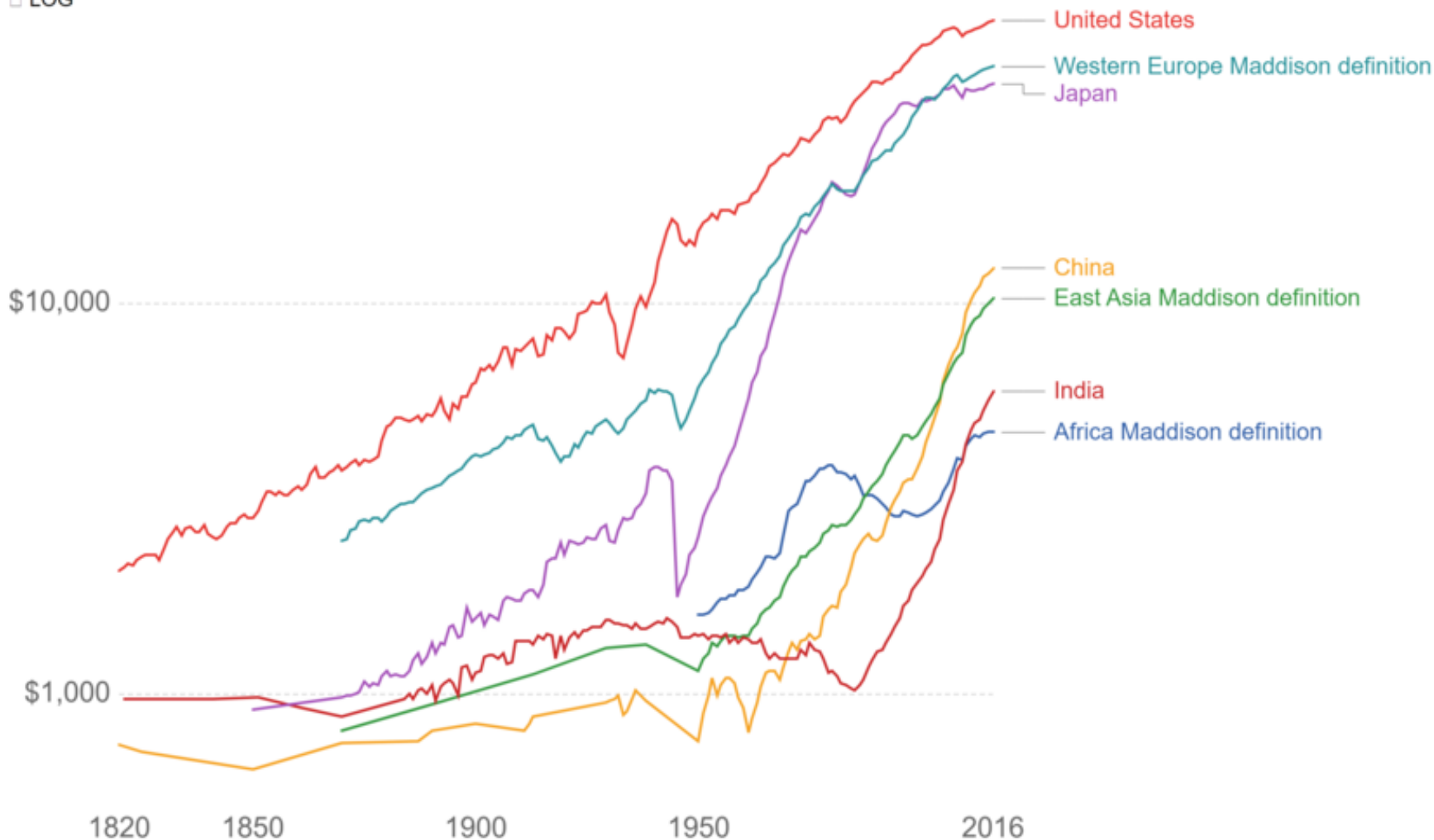
CC BY-SA

Růst životní úrovně v 19. století – HDP na hlavu

GDP per capita

Real GDP per capita is measured using US\$, inflation adjusted at prices of 2011. Multiple benchmarks allow cross-country income comparisons.

□ LOG

Source: Maddison Project Database (2018)

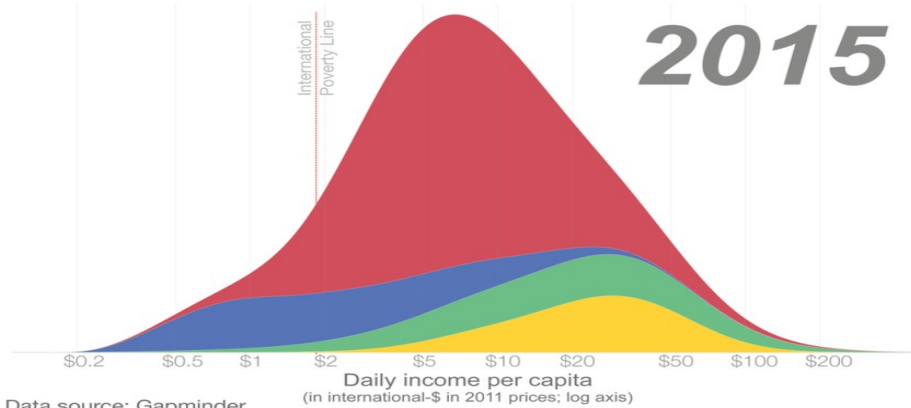
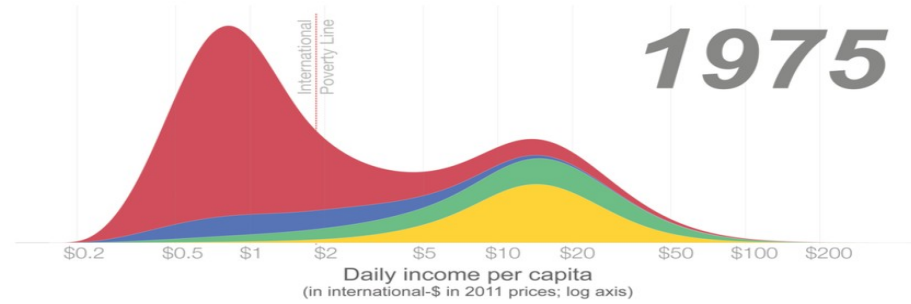
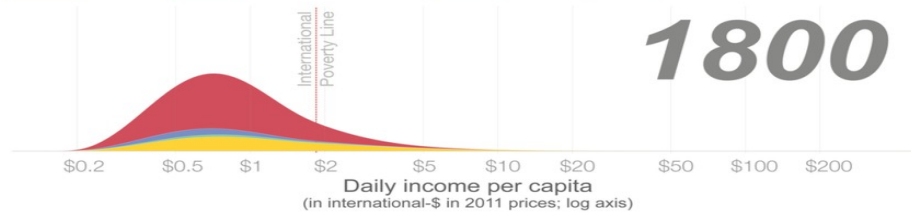
CC BY-SA

Růst životní úrovně v 19. století - distribuce bohatství

Global income distribution in 1800, 1975, and 2010 Our World in Data

Income is measured by adjusting for price changes over time and for price differences between countries (purchasing power parity (PPP) adjustment). These estimates are based on reconstructed National Accounts and within-country inequality measures. Non-market income (e.g. through home production such as subsistence farming) is taken into account.

Europe Asia and Pacific Africa North- and South America

Data source: Gapminder

The visualization is available at OurWorldinData.org where you find more visualizations and research on global development.

Licensed under CC-BY-SA by the author Max Roser.

Růst životní úrovně v 19. století – války jako porodní báby revoluce

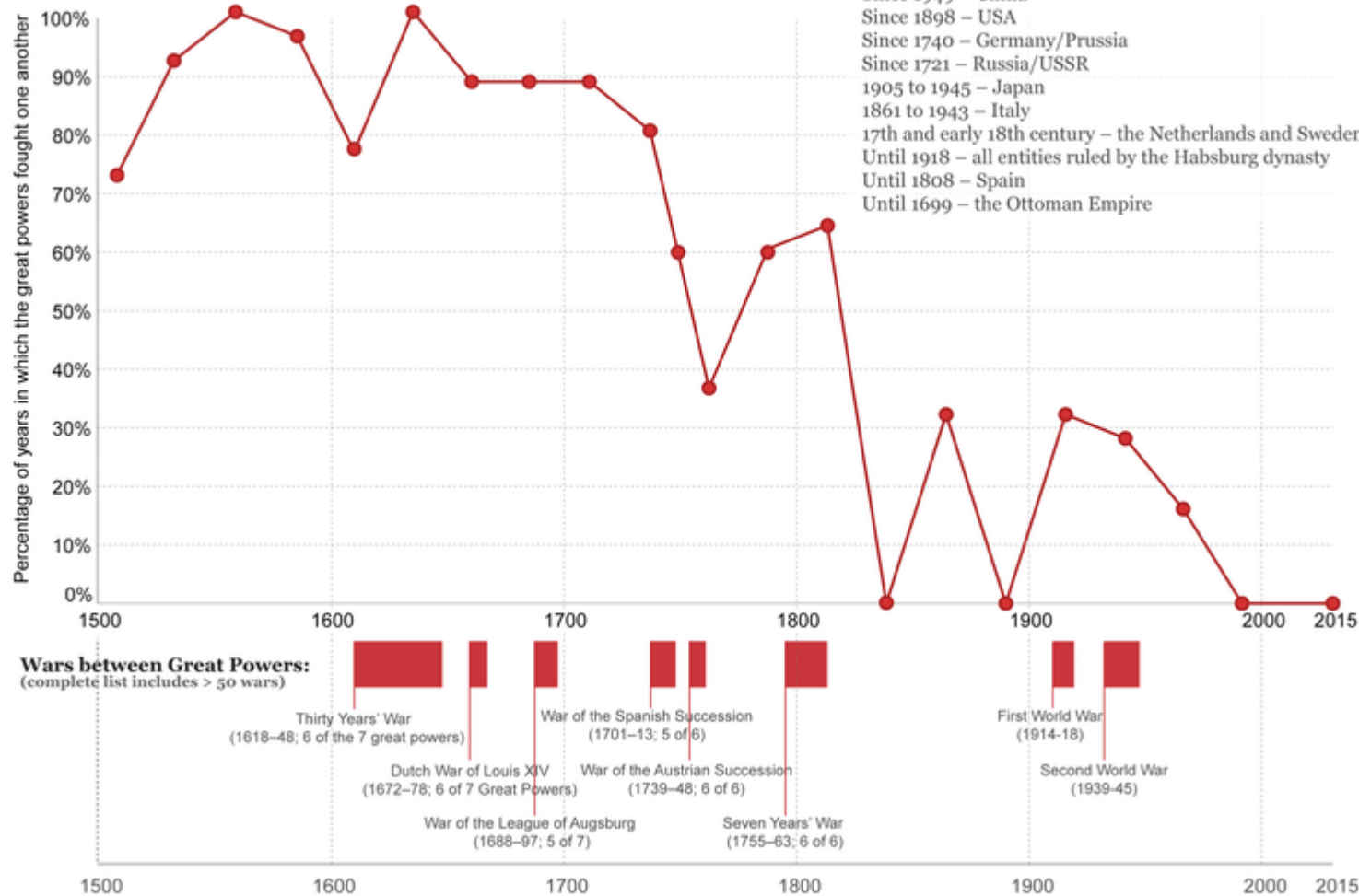
OurWorld
in Data

Percentage of years in which the 'Great Powers' fought one another, 1500-2015 – by Max Roser

Between 1500 and today there were more than 50 wars between 'Great Powers'.
Data are aggregated over 25-year periods.

The Great Powers:

- Entire period – France and England/Great Britain/U.K.
- Since 1949 – China
- Since 1898 – USA
- Since 1740 – Germany/Prussia
- Since 1721 – Russia/USSR
- 1905 to 1945 – Japan
- 1861 to 1943 – Italy
- 17th and early 18th century – the Netherlands and Sweden
- Until 1918 – all entities ruled by the Habsburg dynasty
- Until 1808 – Spain
- Until 1699 – the Ottoman Empire

Data source: Steven Pinker (2011) – The Better Angels of Our Nature: Why Violence Has Declined. Based on data from Levy, J. S., & Thompson, W. R. (2011) – The Arc of War

The interactive data visualisation is available at OurWorldinData.org. There you find the raw data and more visualisations on this topic.

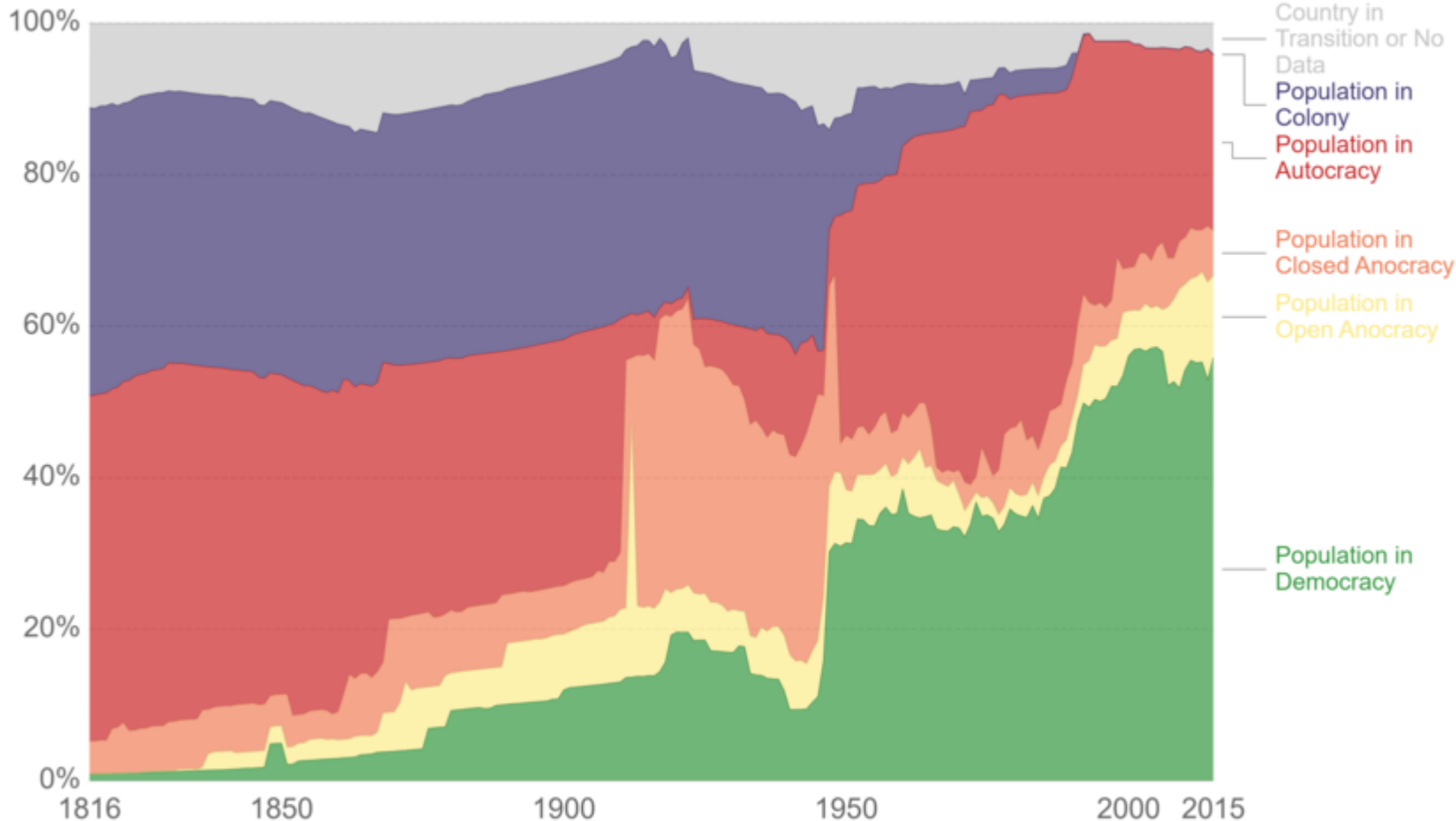
Licensed under [CC-BY-SA](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) by the author Max Roser.

Růst životní úrovně v 19. století – šíření demokracie

Number of world citizens living under different political regimes

The Polity IV score captures the type of political regime for each country on a range from -10 (full autocracy) to +10 (full democracy). Regimes that fall into the middle of this spectrum are called anocracies.

Source: World Population by Political Regime they live in (OWID (2016))
OurWorldInData.org/a-history-of-global-living-conditions-in-5-charts/ • CC BY-SA

Revizionisté a jejich kritici

Eduard Bernstein a další revizionisté

Rozvoj demokracie a odborů omezil hrou moc kapitálu, životní podmínky se velmi změnily k lepšímu, revoluce není přede dveřmi.

Marxismus hodnotil jako jakoukoli jinou teorii (spíše intuitivně než vědomě) a to byl hřích – neochota zavírat oči před fakty.

V roce 1901 se Bernstein vrací do Německa a je až do roku 1928 v čele socialistického hnutí, které dovedl k politickému vlivu jako nikdy před tím.

Velká polemika - útok zleva od dogmatiků - jeho názory odmítla **Rosa Luxemburgová** v pamfletu *Reforma nebo revoluce* (1900), Izrael Lazarevič Hlepland (**Parvus**) i **Lenin** v knize *Co dělat?* (1902).

Drobná práce má smysl jenom proto, aby ukázala, že nikam nevede a přivedla dělníky k revoluci. Rosa viděla, že B. útočí na základní kánony víry a socialismus přestává být v tomto pojetí historickou nutností. Není Marxovým zákonem, ale Ovnovým rozmarem.

Socialismus je možný, ale musí ho vytvořit lidská vůle – revoluční strana – jak moc velký odklon od Marxe?

Karl Kautsky - přesvědčení o nevyhnutelném pádu kapitalismu a dalším růstu socialistické síly., než se tak stane, práce v rámci systému!

Odmítá jak evoluční Bernsteinův směr tak revoluční odpověď Lenina.

Leninská odpověď

Nutnost vzbudit zájem mas o revoluci prostřednictvím organizované a plánované politické práce jejího předvoje – **komunistické (bolševické) strany.**

Tvrdý útok na Bernsteina a revizionisty – revoluce sama nepřijde – revoluční strana, která povede dělnictvo a stranu povede revoluční vůdce.

Opuštění Marxova naturalismu?

Snaha o agitaci mezi dělníky, získat je pro velký zápas o socialismus tím, že bude v malém (lepší mzdy atd.) stát na jejich straně – agitace.

Problém vztahu šlechty a středních vrstev a dělnictva.

V teorii, ale přímo i v revoluční praxi popřel původní tezi zakladatelů marxismu, v jejichž představách může proletářská revoluce zvítězit pouze v celosvětovém měřítku a začne v nejvyspělejších kapitalistických státech.

Třeba revoluční strany, předvoje proletariátu, který vtiskne dělnictvu revoluční vědomí – cílem je revoluce.

Agitace a propaganda – noviny Jiskra – cílem radikalizovat pracující vrstvy.

Stalinská verze marxismu

Vládnoucím ideologem sovětského Ruska se ovšem po Leninově smrti stal J. V. Stalin, resp. jeho nejbližší spolupracovníci (Rjazanov – popraven 1938) ad.).

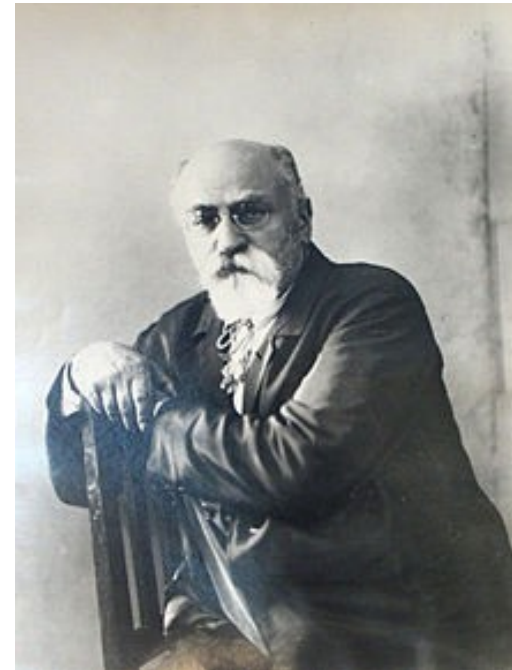
Stalin nebyl teoretik, byl praktik.

V jeho pojetí se teorie o možnosti vybudování socialismu v jedné zemi spojila s tezí, že průvodním jevem tohoto procesu je zesilování třídního boje.

Daleko nebezpečnější jsou však podle Stalina nepřátelé vnitřní.

Jedno z hlavních „ideologických“ děl J. V. Stalina Otázky leninismu (Stalin 1949).

Cíl: světová Sovětská socialistická republika – teprve potom bude socialismus bezpečný.

Neomarxismus (kulturní marxismus)

Neomarxismus čili kulturní marxismus – definitivní zformování v 60. letech 20. století. **Plod revize klasického marxismu.**

Reakce na zjevný fakt, že socialismus nezvítězil v těch nejvyspělejších zemích.

Šok roku 1914 - dělnická třída nepovstala a vyslyšela volání národa.

Nic z toho co marxisté a komunisté předvíдали se neuskutečnilo.

Mýlil se Marx?

Zakladatelé: **Gyorgy Lukács** (maďarský komunista) a **Antonio Gramsci** (italský komunista). Dále Erich Fromm a Herbert Marcuse.

Otázka: proč chudí Italové (Maďaři, Němci, Francouzi atd.,) nepodporují socialismus?

Gyorgy Lukács

„Kapitalismus dělníky nezbláčil. Jejich osud se ve skutečnosti zlepšil a revolučně nepovstali proto, že jejich duše byly po dva tisíce let syceny křesťanstvím, které je oslepilo v jejich opravdových třídních zájmech. Dokud křesťanství a západní kultura, imunitní systém evropské společnosti, nebudou vykořeny z duše západního člověka, marxismus se nemůže zakořenit a dělníci v jejich jménu se mělo v revoluci bojovat, budou revoluci zrazovat. Sázka marxistů a komunistů na dělnickou třídu, byla sázkou na špatného koně.“

Gramsciho útok na křesťanství

Podle Gramsciho musí marxismus na západě jít cestou:

„Civilizovaný svět zcela prostoupilo křesťanství, a systém založený na židovsko-křesťanských naukách a hodnotách nelze svrhnout, dokud tyto kořeny nebudou přerušeny. Tvoří-li křesťanství tepelnou ochranu kapitalismu, evropské společnosti, potom komunisté, aby se zmocnili Západu, ho musejí nejprve odkřesťanštit.“

1. Pasivní revoluce - postupná infiltrace a manipulace společnosti, která si bude na změny zvykat a ne cestou násilné rudé revoluce, která nemá na západě šanci na úspěch.

2. Vytvoření třídy marxistických intelektuálů - pro úspěch této pasivní revoluce je třeba vytvořit novou třídu marxistických intelektuálů, kteří budou jádrem této revoluce.

3. Dlouhý pochod institucemi - Gramsci - musí tito noví marxističtí intelektuálové obsazovat pozice v důležitých institucích - ve školství, v médiích, v kultuře, v politice, ve státním aparátu - a ze svých pozic pak provádět demokratickou cestou, pomalu a postupně změny vedoucí k nastolení marxistické společnosti a kultury.

Kdo je vykořisťován dle neomarxistů?

Starý výklad marxismu říkal, že dělníci a rolníci jsou vykořisťovaná třída a nositelé revoluce. Buržoazie a další vlastníci kapitálu jsou ti zlí, které je třeba revolučně svrhnout.

Nový výklad – různě definované utlačované menšiny budou nositelem revoluce.

Politicko-ekonomické revoluci socialisticko-komunistické musí předcházet revoluce kulturně-morální.

Je nutné nejdřív změnit stávající kulturně-morální rámec západní společnosti na jiný, který bude více náchylný k socialismu–komunismu.

Pokusu o komunistický převrat z roku 1918 v Maďarsku - G. Lukács – angažmá.

Lukács již tehdy razil teorii, že provedením revoluce se musí zničit tradiční kultura – je kultura materiální nadstavbou společnosti nebo jejím determinanem?

Jsou to vlastně marxisté????

Frankfurtská škola

Násilný útok na všechny instituce nemarxistické společnosti

Cíl: zničit tehdejší formu rodiny rodinu a **vytvořit nového revolučního člověka.**

V r.1923 - Lukács a členové Německé komunistické strany na univerzitě ve Frankfurtu nad Mohanem tzv. Institut marxismu podle Marx-Engelsova institutu v Moskvě. Poté byl obměněn kvůli menší provokativnosti na Institut sociálního výzkumu - **Frankfurtská škola.**

Nástup nacistů k moci – útek do USA.

Ta se chtěla pokusit adaptovat marxismus do nových podmínek. **Stále vycházela z teorie nutnosti konfliktu, ale ten třídní se prostě nekonal - dělnictvo nemělo o revoluci zájem.**

1930 - **Max Hokheimer** - a frankfurtská škola převádí **marxismus do kulturních pojmů.**

Pro nové marxisty byla cesta k moci nenásilná a vyžadovala desetiletí trpělivé práce.

Pro staré i nové marxisty však definice morálky zůstávala tatáž: **to co napomáhá revoluci je mravné, co jí překáží nikoli.**

Kdo ponese revoluční prapor?

Marcuse a Habermas

Marcuse a jeho primární teze zvaná „kritická teorie“ - „je správné a nutné podniknout cokoli, co pomůže rozvrátit kapitalistickou kulturu a civilizaci“.

V rámci kritické teorie se neustále opakuje, že západní společnosti jsou v dějinách největšími nositeli rasismu, sexismu, nativismu, xenofobie, homofobie, antisemitismus, fašismu, nacismu a

Frankfurtská škola kriminalizuje střední třídu – takzvaného maloměšťáka.

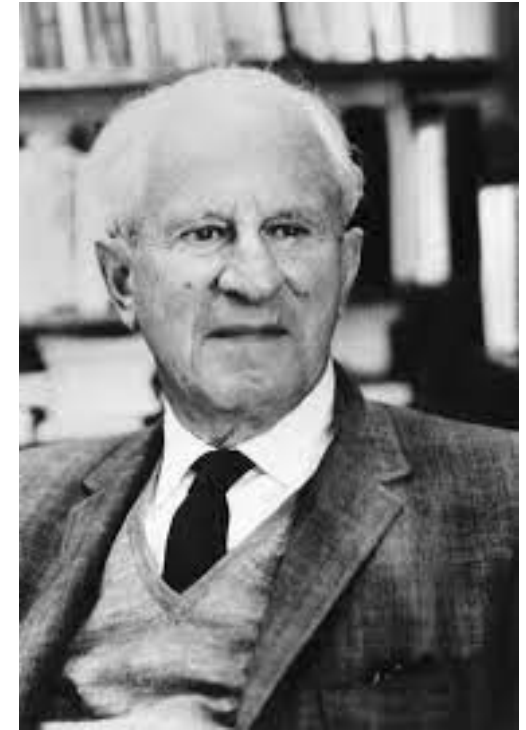
Marcuse - koncept „represivní tolerance,,

Ta správná tolerance má být netolerantní vůči pravicovým hnutím a tolerantní jen vůči těm levicovým.

Závěr: třeba ovládnout instituce, které onu západní kulturu spoluvytvářejí a instituce vzdělávací.

Neomarxisté (Nová levice, Zelení atd.) – snaha ovládnout university a media.

Pochod institucemi. Důsledek – revolta konce 60. let!

Varianty marxismu + politické důsledky

„Utopický“ socialismus

Stávající řád je nespravedlivý, **dělnická třída je vykořisťována**, řád je možné zlepšit výchovou a vzdáváním společnosti, je nutné postupovat zdola, překonat odtržení výroby od spotřeby prostřednictvím soběstačných celků (družstev), které prokážou svoji převahu.

Zakládání družstev a vzorových osad.

Klasický marxismus – takzvaný „vědecký socialismus“.

Stávající řád je nespravedlivý, **dělnická třída je vykořisťována**, buržoazie si v podobě dělnické třídy vychovává hrobaře, revoluce a přechod k socialismu je zákonitá a nevyhnutelná.

Mobilizace, radikalizace, emancipace a indoktrinace dělnické třídy.

Revizionistický marxismus

Stávající řád je nespravedlivý, **dělnická třída je vykořisťována**, je možné dosáhnout zlepšení života pracujících vrstev pomocí práce v rámci systému, revoluce není ani nevyhnutelná, ani nezbytná a možná ani ne žádoucí.

Mobilizace, emancipace a indoktrinace dělnické třídy, zapojení dělnické třídy do systému.

Marxismus-leninismus

Stávající řád je nespravedlivý, **dělnická třída je vykořisťována**, revoluci je třeba připravit disciplinovanou revoluční skupinou, předvojem **proletariátu (u maoismu jde o chudé rolníky)**, která ustanoví diktaturu v jeho jméno.

Mobilizace, radikalizace, emancipace a indoktrinace dělnické třídy, předvoj proletariátu a revoluce, diktatura, teror.

Neomarxismus (kulturní marxismus)

Stávající řád je nespravedlivý, **dělnická třída Západu není hlavní utlačovanou vrstvou a často je součástí utlačovatelských tříd**, revoluci je třeba připravit zničením kulturního a hodnotového zázemí kapitalismu (křesťanství a na něm postavených morálních norem).

Útok na „tradiční“ instituce Západu, odvržení bílé dělnické třídy, orientace na různě definované menšiny a jejich mobilizace a radikalizace.

Podmínky pro nástup marxismu do politické praxe

Razantní nástup socialismu do politické praxe by nebyl možný bez 1. světové války.

Rozvrácena infrastruktura na Západě, kde probíhaly hlavní boje.

Velké lidské ztráty, z 9,5 mil padlých bylo 8 mil. z evropských zemí.

Celkové ztráty včetně nemocí a epidemií byly na 30-35 mil lidí. **Zmenšila se demografická váha Evropy ve světě. Nejtvrději byla jako vždy postižena střední třída (chudí nemají co ztratit a bohatí se o sebe umějí postarat téměř vždy).**

Válka otřásla důvěrou obyvatel v existující řád – vytvořila podmínky pro vzestup totalitárních ideologií, fašismu a radikálního socialismu (komunismu).

V důsledku války bolševici uchvátili moc v Rusku.

Pokusy i export bolševické revoluce – **Bavorská, Maďarská a Slovenská republika rad.** Počátek formování komunistických stran jako „pátých“ kolon Moskvy – **březen 1919 – založení Kominterny.**

V některých zemích (Itálie) strach z komunistů vytváří příznivé podmínky pro nástup fašismu – komunismus a fašismus – spojené nádoby.

1922 – Benito Mussolini (bývalý předák italských socialistů).

Marxisté a válka

Marx a Engels předpovídali světovou válku a dlouhé mezinárodní konflikty „trvajících 15, 20 či 50 let“. Podobná perspektiva je nikterak nelekala.

Pro Marxe a Engelse byla budoucí světová válka žádoucí. Komunismus může přijít jenom jako důsledek všeobecného rozvratu - je-li válka matkou revoluce, pak musí být světová válka matkou světové revoluce.

Výsledky války mely být podle Engelse „*všeobecná pauperizace a vytvoření příznivých podmínek pro konečné vítězství dělnické třídy*“. Marx a Engels se sice světové války nedočkali, měli však pokračovatele – Lenina.

Lenin: „Přeměnit válku imperialistickou ve válku občanskou“.

Všechny velké a klíčové marxistické revoluce vzešly z války – ruská i čínská.

SSSR – hlavní podporovatel vývozu revoluce od 20. let – viz další přednášky, sekunduje mu Čína.

Ideje mají důsledky – sovětský marxismus – 20-25 mil. obětí (konzervativní odhad), maoismus – 50-60 mil obětí! 100 mil obětí v Černých knihách komunismu – spíše podhodnocené!

Největší úspěch

Největší úspěch – Kambodža – úplná aplikace marxistické politické ideologie v praxi.

Její ideové kořeny byly precizovány v Evropě – na francouzských univerzitách – nejde o žádné asiatické.

Pol Pot - v Paříži pobýval v letech 1949 – 1952 a studoval na École Française de radio-électricité, nedokončil ji, ztratil stipendium a musel se vrátit do Kambodže.

Zprvu byl Pol Pot pouze vlastencem, který hledal cesty, jak svou zemi zbavit francouzských kolonialistů, záhy se však přidal ke komunistům.

Předpoklad – chceme-li novou společnost, musíme starou zničit.

Základní kámen – negramotný vesničan, čistý list papíru, který může být popsán.

Nepřítel – všichni ostatní, hlavně vzdělanci.

Podpora z Číny.

Největší úspěch II.

1975 – **rudí Khmerové** (odnož maoistické ideologie, odnož marxismu) přebírají s **podporou Číny** moc

Nepřátelské třídy zlikvidovány – fyzicky.

Cíl – likvidace osobnosti lidí, rozbrání jejich osobnosti na části, aby z nich moli být vytvořeni noví lidé.

Všechno tohle najdeme v díle Marxe.

Marxistický režim nelze nastolit bez totální přeměny lidské přirozenosti.

Pokud ne, tak se marxistický režim dříve či později zhroutí.

2-3 miliónů mrtvých v Kambodži jsou přirozeným důsledkem aplikace Marxových idejí v praxi.

Nejde o žádný exces, budování ideální nové společnosti, popírající posledních 200 000 evoluce člověka, je prostě přirozeně spjato s určitými vedlejšími náklady.

Ideje totiž konec konců vždy mají důsledky!

Co bylo realizováno z marxistického programu na Západě?

Hlavním pamfletem komunistické verze marxistické ideologie je nepochybně Komunistický manifest (1848), pravděpodobně nejvlivnější politický pamflet historie.

10 hlavních tezí Komunistického manifestu dle „Co se naplnilo“ od Josefa Šímy (Liberální institut) – spíše k úvaze, než tvrdý závěr!

1. Použití pozemkové renty na výdaje státu.

Jinými slovy, jedná se o částečné, či plné **vyvlastňování majitelů nemovitostí a pozemků**. V plné výši jsme to zde měli po roce 1948 stejně jako téměř polovina obyvatelstva této planety. Cíl není sice ještě zcela splněn, ale nemusíme být od něho daleko.

2. Progresivní daň z příjmu.

To už je v drtivé většině zemí na světě splněno. Progrese dosáhla takových rozměrů, že se snad marxistům před 160 lety o něčem takovém ani nesnilo – **progresivní daň – součástí ideové výbavy hlavních politických proudů Západu**.

3. Zrušení dědického práva.

Nesplněno. Dědické právo zatím stále existuje a stále máme právo dědit po svých předcích.

4. Konfiskace majetku všech rebelů.

Kdo se bude vzpouzet proti dosažení „společenského dobra“ ochranou svých „mrzkých“ soukromých zájmů, měl by být vyvlastněn. **Prakticky téměř splněno všude tam, kde mohli marxisté odhodit masku!**

5. Soustředění úvěru v rukou státu prostřednictvím centrální banky, která se stane výhradním monopolem emise peněz a zrušení zlatého standardu.

Naprostý úspěch komunistů (za vydatné pomoci mnohých jiných) v této oblasti přináší ovoce v podobě inflace a mohutného přerozdělování, které nabývá globální podoby.

Co bylo realizováno z marxistického programu na Západě?

6. Soustředění dopravy, pošt a spojů do rukou státu.

Opět, naprostý úspěch. Kdo si dnes již vzpomene na to, proč byla zestátněna a monopolizována pošta. Státní železnice, silniční síť a telekomunikace jsou dnes u nás samozřejmostí.

7. Získávání nové orné půdy, meliorace pozemků a zemědělské hospodaření podle společného plánu.

Společná jednotná zemědělská politika Evropské unie to naplňuje do posledního puntíku.

8. Zřízení průmyslových a zemědělských armád.

Částečně, pouze v důsledně marxistických státech – souostroví Gulag.

9. Spojení zemědělské a průmyslové výroby, úsilí o postupné odstranění rozdílu mezi městem a venkovem.

Ministerstvo pro místní rozvoj prakticky nic jiného nedělá. Rovněž evropské strukturální fondy, evropské kohezní fondy nemají v náplni nic jiného, než dokončení bodu.

10. Veřejná a bezplatná výchova všech dětí. Spojení výchovy s materiální výrobou.

Opět jeden z bodů, kde je prakticky bezezbytku splněno. Stát, respektive kraje přímo vlastní drtivou většinu škol, včetně středních a vysokých. Ty ostatní alespoň kontroluje pomocí „standardů kvality“ a učebních osnov.

Nejúspěšnější politická ideologie historie.

Dnešní Západ je organizovaná na kombinaci marxistických a liberálních principů – pravý liberalismus se ještě nepodařilo vymýt, represivní tolerance ještě nebyla nastolena.

Proto je Západ stále dobré místo k žití, kvůli mnoha přetrvávajícím rysům autentického liberalismu!

Je tento řád schopen dlouhodobě obstát v konkurenci s ostatními?????